

Juozas Tysliava

1902–1961

MANO ŽVAIGŽDĖ

Lyg svajojau, lyg meldžiausi nakčiai,
 Lyg ilgėjaus ryto spindulių.
 Žvaigždės, žvaigždės...
 Erdvės tokios plačios.
 Aš, kaip žvaigždė, žiūrau ir tyliau.

Mano laimė meteoru krito,
 Mano laimė žemės pagauta.
 Bet žinau, jei bus – bus mano rytas
 Ir daina kaip meilė nekalta.

Visą naktį pasaka gėrėjaus,
 Ją man sekė mėnuo nebylys.
 Žvaigždės, žvaigždės... Okeano vėjas.
 Mano žvaigždė – žemės kamuolys.

SODAS

Sodas, pavasario vėjų išlandžiotas,
 Šypsosi medžių žiedais.
 Lapai kaštonų, kriptutėms iškandžioti,
 Kreipias į saulę veidais.

Obelys džiaugsmo sijonais segiojasi –
 Krinta, nekrinta žiedai.
 Sodui nemirštama laimė svajojasi –
 Sodas pražydo baltai.

MOTINAI

Neatsimenu, ką aš tada maniau.
 O gal greičiausiai nieko nemaniau.
 Tiktai galiu mįsle įspėt,
 Kad aš verkiau,
 O vėjas langus daužė.

Brangi ta valanda.
 Nepirks jos iš manęs nei auksas, nei sidabras.
 Tada aš neturėjau dar nei kelnių, nei kepurės
 Ir nežinojau, kad lovoj išdrikas guli.

O, motina!
 Ar tu žinėjai, kad sūnus
 Užmirš tą valandą,
 Kurioj tu jį žegnojai,
 Apleis tave
 Ir bus nenuorama poetas?

Dabar vis tiek.
 Nors ir raudoji, motina,
 Nors ašarose maudai savo sielą,
 Aš negrišiu
 Ir tavo iščiuje gyvenimo jau nesapnuosiu.

VASAROS JAUNIKIS

*Velnius žino, kas čia per pavasaris –
Visi paukščiai išsikraustė iš galvos.
Rytą vakarą padanges drasko,
Rodos, naktį Dievo šunes ims ir los.*

*Mano namas smelkiasi į pievų plotus,
Ryto saulė apvali ir kupina.
Rytą pievų plotai ašaroti,
Eiki, vildamos pavasario daina.*

*Pamanysite, kad aš, kaip šitie paukščiai,
Linksmėdamas nebežinau nei kelio, nei prasmės.
Žvaigždėtą naktį pažiūrėkite į aukštį,
O pamatysite, kad žemė sublizgės.*

*Jei šiandie jūsų proto horizontuos
Dar neužsidegė pavasario daina,
Tai negalvodami pamokit jūrų krantą,
O sužinosite, kad siela kaip daina.*

*Nejaugi jūs neturite širdies žodyno,
Kad dar nežinote pavasario dainos?
Jūs matote – čia viskas aišku, gryna,
Klausykite – lakštingalų orkestras jums sugros.*

*O, neužmirkite žvaigždėtą naktį –
Danguj jums mėnuo saulę deklamuos,
Pritarkite ir šokite visi į taktą,
Tą naktį vasaros jaunikis atvažiuos.*

GREITASIS

*Traukinys su vėju lekia,
Jam sušvilpia girios, upės...
Ei, tu sakale patrakęs,
Ar buvai kada nutūpęs?*

*Girių toliai, pievų toliai –
Galo krašto nesimato.
Garvežy apsiputojęs,
Ar pavysi šimtą metų?*

*Sapnavau, lyg tėvo dvaras
Su kalnais suktinį šoko
Ir padangės nusivarė
Karvių kaimenę didoką.*

*Sapnavau, lyg jūra degė,
Vilnys verkė aimanavo...
Traukinys ilgauodegis
Vis tolyn dainavo savo.*

*Girių toliai, pievų toliai,
Galo krašto nesimato.
Garvežy apsiputojęs,
Ar pavysi šimtą metų?*

*Monte Carlo,
1926.XI.27.*